

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 9

HET SPEL VAN MEDELEVEN

Iets dieper graven

Een groot net

Een gewoonte om
te koesteren

Wie is eerst

Juist of
rechtvaardig?

Door de verrekijker

Mijn nieuwe
leven

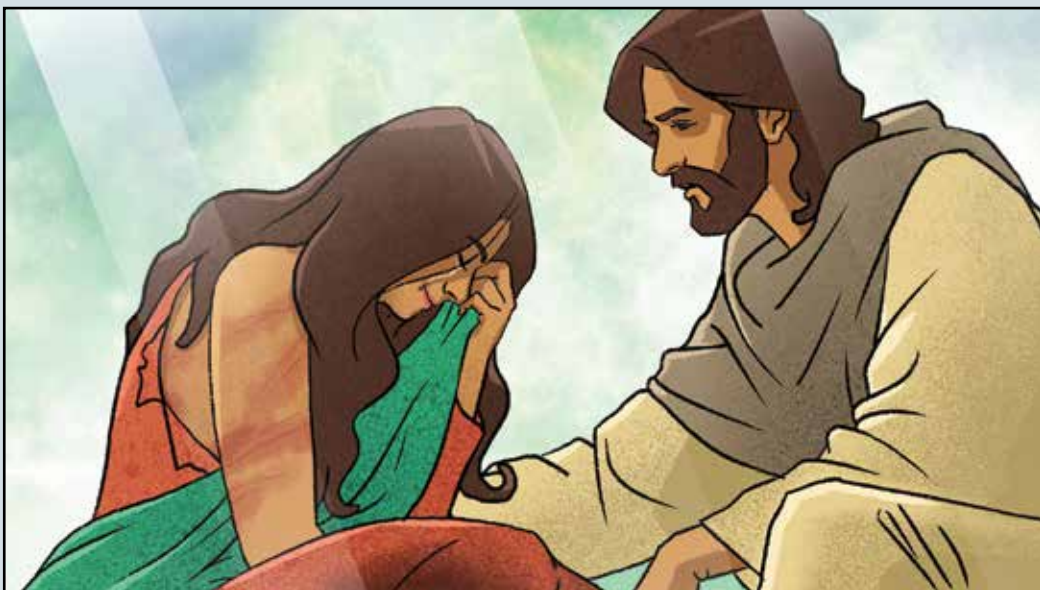
Actief september 2022

Copyright © 2022 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Basisbijbel © 2013, tenzij anders wordt vermeld.

Website: activated.org
actiefonline.org

Redactie Ronan Keane
Vertaling door Maria Stenger

Vriendelijk zijn

Ik heb de laatste tijd nogal veel nagedacht over de toestand in de wereld. De afgelopen jaren zijn voor de meeste mensen allesbehalve gemakkelijk geweest, en in voorgaande nummers hebben we gesproken over de gevolgen van de pandemie en de financiële problemen waar veel mensen mee te maken hadden. Dit jaar leek het erop dat er een ander soort realiteit werd aangekondigd, en er gloeide nieuwe hoop. Maar zo is het niet gegaan. Nu worden we weer overspoeld met berichten over nieuwe problemen en worden we zelfs geconfronteerd met een nieuwe oorlog in Europa. In dit nummer van Actief staat daarom een verslag van iemand die zelf uit Oost-Oekraïne heeft moeten vluchten nadat zij daar jarenlang vluchtelingenhelp had geboden. Maar er zijn nog andere conflicten overal ter wereld en er zijn vele andere soorten pijn en ellende. Hoe kunnen wij, als eenlingen, daar op reageren? Vriendelijkheid en medeleven zouden goed zijn om mee te beginnen, maar hoe doe je het?

Als we een volmaakt voorbeeld van vriendelijkheid willen zien, hoeven we alleen maar naar Jezus te kijken. Jezus leidde een leven van vriendelijkheid; drie jaar lang was Hij voortdurend bezig met het genezen van zieken, het voeden van mensen die honger hadden, het geven van onderwijs, het zorgen voor weduwen en het verzorgen van kinderen. Jezus deed alles geheel belangeloos. Hij merkte de behoeftige lieden op en ging speciaal naar hen toe, zelfs als Hij vermoeid was en eigenlijk liever had willen rusten. Hij was recht-door-zee en behandelde ieder mens met de liefde van God, terwijl niemand dat verdiende. Jezus was de levende expressie van Gods barmhartigheid tijdens Zijn missie op aarde. Hij heeft Zijn leven opgeofferd zodat wij eeuwig leven konden verkrijgen.¹ Zelfs toen Hij aan het kruis hing spreidde Hij medeleven ten toon, toen Hij voor degenen die Hem vervolgden bad: "Vader vergeef het hen, want ze weten niet wat ze doen."² Dus hoe ziet goedheid eruit? Die lijkt op Jezus en we tonen het als we ons net zo als Hem gedragen. Laten we Zijn voorbeeld voor ogen houden in onze manier van leven, vandaag en elke dag.

1. Zie Lukas 19:10

2. Lukas 23:34

Eve's pianodroom

Door Irene Zabickova

Jaren geleden was een van mijn burens nog een verlegen meisje van 10 met een nieuwsgierige blik in haar ogen en een grote glimlach op haar gezicht.

Op een dag vertelde Eve, want zo heette ze, dat ze ervan droomde om piano te leren spelen. Helaas konden haar ouders nauwelijks genoeg eten op tafel zetten voor hun gezin van acht personen en ze konden zich geen piano veroorloven, laat staan pianolessen. Al snel dwaalde het gesprek af naar andere onderwerpen, maar ik moest voortdurend denken aan mijn stoffige keyboard dat ik al jaren ergens

in de kast had staan, en aan alle pianolessen die ik als kind had gekregen, waar ik nooit dankbaar voor was geweest. Ik moest denken aan het vers in de Bijbel: “Voor niets hebt gij ontvangen, voor niets moet gij geven.”¹

Ik vroeg Eve of ze het goed zou vinden als ik haar les gaf, en haar ogen begonnen te stralen. “Dat zou ik leuk vinden!” riep ze uit. En zo kwam het dat ze naar ons huis kwam voor gratis lessen en om te oefenen. We hadden fijne momenten samen, waarbij ik ook de kans kreeg om haar over Jezus te vertellen. Op lesdagen, als ik van mijn werk thuiskwam stond ze mij altijd al enthousiast op te wachten met haar muziekbladen in haar hand.

Na een tijdje scheidden onze wegen zich, maar ik heb nog steeds contact met haar. Ze heeft nu zelf een gezin en nee, ze is geen beroespianiste geworden maar ze speelt goed genoeg om er zelf plezier van te hebben en haar kinderen een beetje piano te leren spelen.

En wat nog belangrijker is, ze heeft Jezus centraal gesteld in haar leven. Hij is haar anker en haar vriend en ze vertelt anderen over haar geloof.

Ik ben heel dankbaar dat God haar op mijn pad heeft gezet en dat ik mijn steentje bij kon dragen aan het mozaïek van haar leven. Deze ervaring leerde me het belang van het geven en dat het geven van onze tijd soms grotere indruk kan maken dan we zouden denken.

1. Willibrordvertaling

Het spel van medeleven

Door Maria Fontaine

Het is normaal dat we veronderstellingen maken over mensen. Jammer genoeg zijn de dingen die we veronderstellen vaak negatief. Persoonlijk heb ik meegemaakt hoe gemakkelijk het is om dit te doen. Ik bid nu vaak dat God me er bij de eerste kritische gedachte of eigengerechtigde gevoelens jegens anderen van zal weerhouden om verder te gaan. We weten allemaal wel dat het volgens de Bijbel verkeerd is om op een negatieve manier over anderen te denken, maar toch maken we ons er allemaal snel schuldig aan. Zo denken is geen afspiegeling van de manier waarop Jezus denkt. Zelfs wanneer deze oordelen feitelijk juist zijn, kunnen ze onaardig of oppervlakkig zijn en waarschijnlijk kennen we daarbij niet eens alle factoren die meespelen bij het gedrag van een persoon.

Ik denk dat deze gemeenschappelijke menselijke zwakheid; het aannemen van negatieve dingen of het trekken van negatieve conclusies, laat zien hoe belangrijk het is dat we voortdurend actief moeten proberen om te denken zoals Jezus dat doet. We denken vaak dat we goed weten hoe de vork in de steel zit en we dus een juist oordeel kunnen vellen, terwijl we in werkelijkheid vermoedelijk maar een onderdeel van het hele plaatje zien. Kunnen wij weten wat er speelt in iemands gedachten of in zijn hart? Kunnen we in iemands ziel kijken en de intieme details van zijn leven uitpluizen? Natuurlijk niet.

Als we het niet eens zijn met de manier waarop iemand dingen doet of ziet, of we ons aan die persoon ergeren, kunnen we gemakkelijk tot de conclusie komen dat zijn of haar motieven waarschijnlijk heel slecht zijn. Maar als we naar Jezus kijken en Hem toestaan onze gedachten te leiden, kan Hij ons helpen de dingen te zien zoals Hij ze ziet.

We weten best dat het slecht is om anderen zomaar te bekritisieren. We weten heel goed dat God er verstoord over is en dat zo'n houding niet in overeenstemming is met Zijn Woord. Zoals de apostel Paulus echter zei: "...ik begrijp zelf niet wat ik aan het doen ben. Want ik doe niet wat ik zou willen doen. Maar ik doe juist dat wat ik níet wil doen omdat het slecht is."¹

Het overwinnen van onze menselijke zondige natuur is een voortdurende ontwikkeling. Als we de wereldse zienswijze vrij spel geven in ons leven worden we er onherroepelijk door beïnvloed. Dan moeten we optreden en onze houding in overeenstemming brengen met de leer van Jezus. Dit staat erover in de Bijbel: "Met deze wapens zijn alle argumenten waarmee men zich tegen God verzet, te ontzenuwen, alle barrières tussen God en de mensen

worden daardoor omver gehaald. Met deze wapens breek ik elke opstand van menselijk denken om die terug te brengen tot gehoorzaamheid aan Christus”²

We kunnen ons allemaal wel momenten herinneren waarop onze woorden verkeerd of onredelijk werden begrepen door anderen, onze daden verkeerd werden geïnterpreteerd en onze oprechte pogingen werden verworpen uit achterdocht of vooroordelen.

Dat doet pijn. Het kan heel ontmoedigend zijn. Misschien kunnen we ons herinneren dat iets wat we deden of zeiden alleen maar een klungelige poging was om begrepen te worden, geliefd te worden, erkend te worden, maar anderen vatten het op alsof we hen of iemand anders opzettelijk wilden benadelen of kwetsen. Dan weten we hoe dat voelt en dan moeten we misschien naar anderen kijken en beseffen dat zij dit misschien ook wel voelen en hebben we een mogelijkheid om hun pijn te verlichten. Of de persoon die we bekritisieren nu gelijk heeft of niet, wij doen er verkeerd aan kritische gedachten binnen te laten en ons er door te laten beïnvloeden. Ik weet dat ik zelf ook gauw met mijn oordeel over mensen klaarstond, oordelen die vaak verkeerd bleken te zijn.

Daarom ben ik begonnen deze negatieve gewoonte aan te pakken en in plaats daarvan een positieve houding aan te nemen waarbij ik God betrek en Hem om Zijn mening vraag omtrent die persoon of de situatie. Hij herinnert me eraan dat het eigenlijk een soort spel is, “het spel van medeleven.” Ik moet daarbij denken aan de mogelijke redenen voor het negatieve gedrag van een ander, en me realiseren dat die persoon misschien wel om

hulp roept. Met Gods steun ben ik misschien in staat hem in die nood tegemoet te komen. De hulp die ik kan bieden is misschien voornamelijk gebed, maar dat maakt het niet minder krachtig.

In de Bijbel worden we vermaand om aan de goede dingen te denken: “richt je gedachten op alles wat waar, eerlijk, heilig, vriendelijk, mooi en goed is, en oefen medeleven en genade in plaats van direct het ergste te denken.”³ Hoe meer ik me oefen om God mijn gedachten te laten leiden, des te sneller deze reactie een gewoonte voor me wordt.

Nog een manier om de gewoonte te ontwikkelen, het positieve in alles te zien, is in praktijk te brengen wat iemand eens verstandig opmerkte: “Je leert iets het beste als je het onderwijst.” Als ouders en grootouders kunnen we de ervaringen die wij hebben opgedaan bij hun opvoeding gebruiken.

Als we de kinderen dit ‘spel van medeleven’ leren spelen, helpt dat hen niet alleen om nederigheid en begrip voor anderen te ontwikkelen, maar daarbij leren ze ook over gebed en hoe je daar gebruik van kunt maken om een verschil te maken in de levens van anderen. Het kan hen helpen om te leren hoe ze anderen moeten behandelen zoals zij zelf behandeld zouden willen worden en zelfs om op een positieve manier naar hun eigen gevechten en tekortkomingen te kijken.

Het spel van medeleven is een spel dat je waarschijnlijk in je eentje zult moeten beginnen, maar de zegeningen en voordelen ervan groeien nog meer als je met anderen deelt wat je zelf geleerd hebt.

1. Romeinen 7:15

2. 2 Corinthiërs 10:5

3. Zie Filippenzen 4:8; Romeinen 9:15.

Oma, opa en de drumsticks

Door Li Lian

Ik heb grootouders gehad die in een huis vol met antieke leunstoelen, sierlijke bloemstukken en wijnrode tapijten woonden. Behalve het feit dat ze een ervaren huisvrouw, een geschoolde operazangeres en een getrouwe tuinierster was, kon dit tengere oude vrouwtje dat we liefkozend Grootmama noemden ook nog eens heerlijk koken.

Een van haar favoriete gerechten die ze altijd klaarmaakte was verrukkelijke geroosterde kip, geserveerd met gestoomde aardappelen, kruiden en garneringen.

Grootmama had in haar jeugd geleerd dat de kippenpoot het lekkerste deel van de kip was, waar het sappigste en meest malse vlees aan zat. Grootmama was gek op drumsticks, maar als ze de halve kip die ze samen met Grootpapa at verdeelde, gaf ze hem altijd de poot.

Grootpapa, destijds een vooraanstaand rechter, was van nature kalm. Hij zat het meest van de dag gebogen over dossiers die met zijn werk te maken hadden en las boeken uit zijn uitgebreide bibliotheek. Wanneer Grootmama hem zijn eten serveerde reageerde hij met een zacht: “Dankjewel.”

Totdat hij, toen ze al een tijdje getrouwd waren, opeens beleefd vroeg: “Mag ik deze keer misschien het andere stuk?” Hij legde toen uit dat hij eigenlijk meer van het witte vlees hield.

Grootmama was verbaasd over dit verzoek. Al die tijd had ze gedacht dat de kippenpoot het lekkerste gedeelte was en daarom had ze die liefdevol aan hem gegeven. En zo had hij aangenomen dat zij meer van de kippenborst hield en had hij haar die laten eten. Ze moesten er samen hartelijk om lachen en toen kregen ze voortaan allebei het stukje dat ze echt het lekkerst vonden.

Hun huwelijk hield meer dan 50 jaar stand omdat ze allebei leefden volgens het volgende principe: “Doe niets om er zelf beter van te worden of om erover te kunnen opscheppen. Maar wees bescheiden en vind andere mensen belangrijker dan jezelf. Let niet alleen op wat goed is voor jezelf. Let ook op wat goed is voor een ander.”¹

Eerlijkheid en vriendelijkheid zijn belangrijke eigenschappen voor een geslaagde relatie.

1. Filippenzen 2:3-4

Ik geloof dat vriendelijkheid bij mij waarschijnlijk op de eerste plaats staat van eigenschappen die ik belangrijk vind in een menselijk wezen. Ik stel dat boven dingen zoals durf, heldhaftigheid of gulheid, of wat dan ook.

-Roald Dahl (1916-1990)

Verspreid liefde, overal waar je heengaat. Laat niemand ooit naar je toe komen zonder dat hij als een gelukkiger mens weer verder gaat.

-Moeder Teresa (1910-1997)

Heb moed en wees vriendelijk

Door Rosane Pereira

De versie van Assepoester uit 2015 gaat over een jonge vrouw die volgens een motto leeft dat haar ouders haar bijbrachten voordat zij stierven: “Wees moedig en vriendelijk!”

Toen ik nadacht over wat God van de mensheid verwacht, werd ik aan deze boodschap herinnerd. Waarom heeft God ons tenslotte op deze aardbol gezet? Theologen leggen uit dat de Bijbel ons leert dat God al een gemeenschap van drie personen was in één wezen: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, die volmaakte liefde in Zich hadden en dat Zij niet meer nodig hadden.

Zij schiepen ons zodat meer wezens deze liefde konden delen. Het hart van God liep over van zoveel liefde dat Hij die met meer mensen wilde delen.

Jezus zei dat het belangrijkste van ons bestaan is God lief te

hebben met heel ons hart, onze ziel en ons verstand en onze naasten lief te hebben zoals onszelf.¹ En moed is bijna net zo belangrijk, want vaak is er moed voor nodig om liefdevol te zijn, het juiste te doen, anderen tegen gevaar te beschermen en ook simpelweg om de dagelijkse gevechten het hoofd te bieden.

God had oneindige liefde nodig, oneindige moed, om Zijn Zoon onze verscheurde wereld in te sturen als een klein kindje om onze stoffige wegen te bewandelen en deel te nemen aan ons verdriet en onze ziekten. En Jezus had oneindige liefde nodig, oneindige moed om de pijn van het leven te dragen, en de marteling van de dood aan het kruis zodat wij eeuwig leven konden verkrijgen!

De film leerde dat Assepoester alle ontberingen die ze moest doorstaan niet had kunnen verdragen zonder deze twee belangrijke deugden en ik ben ervan overtuigd dat ook wij dat niet kunnen. We moeten ervoor kiezen hand in hand met anderen te lopen vol vriendelijkheid, zelfs wanneer we de weg die voor ons ligt niet kennen. We moeten moedig zijn om onder ogen te zien wat er ook op ons pad zal komen, met het geloof dat onze hemelse Vader ons leidt in Zijn liefde en wijsheid.

1. Zie Mattheüs 22:37–39.

Ik veronderstel dat een nobel karakter wellicht zou kunnen ontstaan door voortdurende voorspoed, maar ik vrees dat dit echter zelden het geval is. Tegenspoed, hoezeer die ook onze vijand lijkt te zijn, is in zekere zin een ware vriend; en nadat we er enige ervaring mee hebben gehad zien we tegenspoed al snel als een kostbaar iets; als een profetie die ons iets vertelt over onschatbare vreugde die voor ons klaarstaat. Het moet dan ook niet onze ambitie zijn om een pad zonder doornen te zoeken of om de steile paden te vermijden.

C.H. Spurgeon

Door de verre kijker

Door Mila Nataliya A. Govorukha

Ik loop naar binnen en hoor overal stemmen om me heen, maar ik versta niets van wat er gezegd wordt.

Hoe vaak ben ik niet in zo'n soort plaats geweest? In de faciliteit van een stichting of vrijwilligersorganisatie waar met mensen in nood wordt gewerkt; gehandicapten, kinderen met bijzondere noden, alleenstaande moeders, wezen, bejaarden en natuurlijk vluchtelingen uit alle hoeken van de wereld.

In dit soort plaatsen heerst een bijzondere sfeer die ik niet makkelijk kan beschrijven. Je ziet verscheurde levens van dichtbij, ongelooflijk lijden, het soort dagelijkse pijn die vaak stilletjes en alleen gedragen wordt. Je komt oog in oog te staan met getraumatiseerde zielen en gewonde harten en dan besef je dat wanneer wanhoop door hoop gevoed wordt, onverschilligheid overgaat tot actie en dat depressie

overwonnen kan worden door de vriendelijke daden van mensen die er om geven.

Ik heb aan veel van zulke projecten deelgenomen in verschillende delen van de wereld en heb me vaak afgevraagd wat mijn medevrijwilligers motiveerde; studenten aan de universiteit, vaders van middelbare leeftijd en moeders, gepensioneerden, de alledaagse mensen die zoveel verschil maken. Was het empathie? Geloof in God? Het verlangen om goed te doen, nuttig te zijn, een verschil te maken? Misschien is het van alles een beetje.

Ik heb jarenlang humanitair werk gedaan in Rusland, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, Duitsland, Roemenië, de Filippijnen, Moldavië, Irak en natuurlijk in mijn eigen land: Oekraïne. Ik ben in de jaren negentig vijf jaar werkzaam geweest in het Kharkiv gebied van Oekraïne in weeshuizen waar ik marionettenvoorstellingen heb gedaan, de distributie van kerstcadeaus organiseerde en studenten bijeen bracht die vrijwillig met ons wilden werken.

In recentere jaren tussen 2015 en 2017 heb ik geholpen met het leiden van kinderkampen voor kinderen uit ontheemde gezinnen uit het Donetsk gebied en vóór de Covid-19 waanzin werkte ik met een team dat muurschilderingen maakte in kinderinstituten. Onze laatste muurschildering was in december 2021, wat nu in een ver verleden lijkt te zijn geweest, in een vorig leven. Voor de oorlog.

Zal ik ooit in staat zijn terug te keren naar mijn geliefde, geweldige, gekwelde en nu half verwoeste land? Had ik ooit kunnen denken dat ik zelf nog eens zou moeten vluchten voor mijn leven? Dat ik alle mogelijke gegevens over vluchtelingenstatus, rechten, mogelijkheden en de beperkingen van tijdelijke status zou moeten verzamelen? Iets zou moeten bedenken dat op een werkend plan lijkt? En me af zou vragen hoe lang het nog zou duren voordat er een einde aan de oorlog kwam?

Ik loop de ruimte binnen. Er werd me verteld dat ik bij deze stichting, verstopt in een eenvoudige straat van het kleine westerse plaatsje

waar ik naar toe gevlucht ben informatie kon vragen. Een uiterst vriendelijk iemand begroet me aan het hek, gelukkig in het Engels, en biedt me een kop thee of koffie aan. Een keuze! En de mogelijkheid om er suiker en melk in te doen. Vervolgens geeft hij me een in cellofaan verpakt koekje.

Nu sta ik in de rij op een terreintje met mensen van minstens 15 verschillende nationaliteiten; mannen, vrouwen en kinderen uit het Midden-Oosten, Afrika en Oekraïne.

Als ik aan de beurt ben, word ik mee naar binnen genomen door weer een ander iemand met een naamkaartje op de jas. We lopen naar een klein kantoortje met twee tafels en zes stoelen. Wat heb ik nodig? Eten? Schoenen? Shampoo, tandenborstel? Taalonderricht? Een gratis haarknipbeurt misschien?

Valerie, de uiterst levendige 52 jaar oude kapster die Engels spreekt neemt me mee naar de kamer ernaast, die niet veel groter is dan een grote kast. Ze omhelst me wanneer ik haar vertel dat ik uit Oekraïne kom, dan laat ze me op een eenvoudige stoel zitten, hangt een zwarte kapmantel om me heen en vraagt me wat voor model ik in mijn haar wil.

Dan komen de tranen. Waar huil ik eigenlijk om? Ik weet het niet zo goed meer. Ik weet alleen dat mijn leven nooit meer hetzelfde zal zijn. Valerie houdt onder het knippen een levendig gesprek op gang en vertelt me over haar leven. Ze houdt het meest van

zwarte koffie zonder suiker. Ze heeft een volwassen zoon die in Italië woont. En ze vraagt voortdurend hoe ik mijn haar aan de achterkant wil hebben en of ik mijn pony wil laten bijknippen. Ze zegt dat ze boekhoudster is en dat ze in de naburige stad werkt en hier eens per maand vrijwilligerswerk komt doen.

Ik voel me verzorgd, verwelkomd, uitgerust en ook begrepen. Tenslotte geeft ze me een klein blauw kaartje waar haar contactinfo op staat. “Stuur me een mailtje. Zeg me wat je nodig hebt. Zelfs al wil je me alleen maar ontmoeten voor een kop koffie en een praatje.”

Mijn hart loopt over van dankbaarheid voor Valerie, de mevrouw die me ingeschreven heeft en me uitlegde hoe ik hier geholpen kon worden, de vrijwilligers in de hal, de man aan de ingang en terwijl ik langzaam door de straten van dit stadje loop dat volkomen nieuw voor me is, krijgt een Bijbelvers dat ik ooit uit mijn hoofd heb geleerd toen ik pas twintig was, een nieuwe betekenis: “Ik zeg jullie: toen jullie die dingen voor één van mijn minst belangrijke broeders of zusters deden, hebben jullie ze ook voor Mij gedaan.”¹

Met de zorg van vriendelijke mensen zoals deze, en Gods liefde en bescherming, zal alles goedkomen.

1. Mattheüs 25:40

Het beste geschenk

Door Keith Phillips

Het leven zit vol met problemen en uitdagingen, en op een gegeven moment bevinden we ons allemaal wel in een bijzonder problematische situatie. Dat soort situaties zorgt ervoor dat we naar God gaan om hulp te vragen. Maar dat zijn vaak ook de momenten waarop we het gevoel hebben dat onze gebeden tekortschieten. Soms komt dat doordat we het de laatste tijd niet zo vaak gedaan hebben, soms denken we dat we niet zoveel geloof hebben als nodig is, soms hebben we het gevoel dat we Gods hulp niet verdienen en soms zijn we bang dat zelfs onze meest welgemeende gebeden niet goed genoeg zijn. Op zulke momenten waarderen we het meest de liefde, de bezorgdheid en de gebeden van anderen.

En het mes snijdt aan twee kanten. Er voor anderen zijn in hun tijd van nood en onze liefde en bezorgdheid in daden omzetten door voor hen te bidden, zijn twee van de waardevolste en effectiefste manieren waarop we de Gulden Regel kunnen naleven: doe voor anderen wat je zou willen dat zij voor jou zouden doen.

Bidden voor anderen is echter niet alleen het beste wat je kunt doen, het is ook het slimste. Het helpt geen zier als je je zorgen maakt over de situatie. Zelf de touwtjes in handen nemen zal ons niet veel verder helpen. Maar de situatie bij God brengen in gebed zal ervoor zorgen dat we het beste resultaat verkrijgen, want “We kunnen zonder vrees naar Hem toe gaan, vol vertrouwen dat Hij ons antwoordt als we Hem om iets bidden waar Hij het mee eens is.”¹

Er is niets wat we voor anderen kunnen doen dat zo weinig kost, maar tegelijkertijd zo ver gaat als gebed. Als we bidden kan het natuurlijk zijn dat God ons laat zien dat er nog iets anders is dat we kunnen doen om het probleem op te lossen, maar onze eerste reactie op problemen moet altijd het gebed zijn. Laten we daaraan denken wanneer we horen dat een dierbare of naaste onze gebeden nodig heeft, en zoals Jezus ons geleerd heeft, onze naaste is iedereen die onze hulp nodig heeft.

1. 1 Johannes 5:14

Een gebed om je hart aan God te geven

Lieve Jezus, dank U dat U voor mij gestorven bent zodat al mijn fouten kunnen worden vergeven. Ik open de deur van mijn hart en ik vraag u om in mijn leven te komen, mijn zonden te vergeven, mij met uw Heilige Geest te vullen en mij Uw geschenk van eeuwig leven te geven. Amen

Ik was eerst

Door Jorge Sola

Mijn zoontje van drie was een educatief spel aan het spelen op de computer, toen zijn zusje van zes zei dat het nu haar beurt was. Zijn antwoord lag voor de hand: “Ik was het eerst bij de computer!”

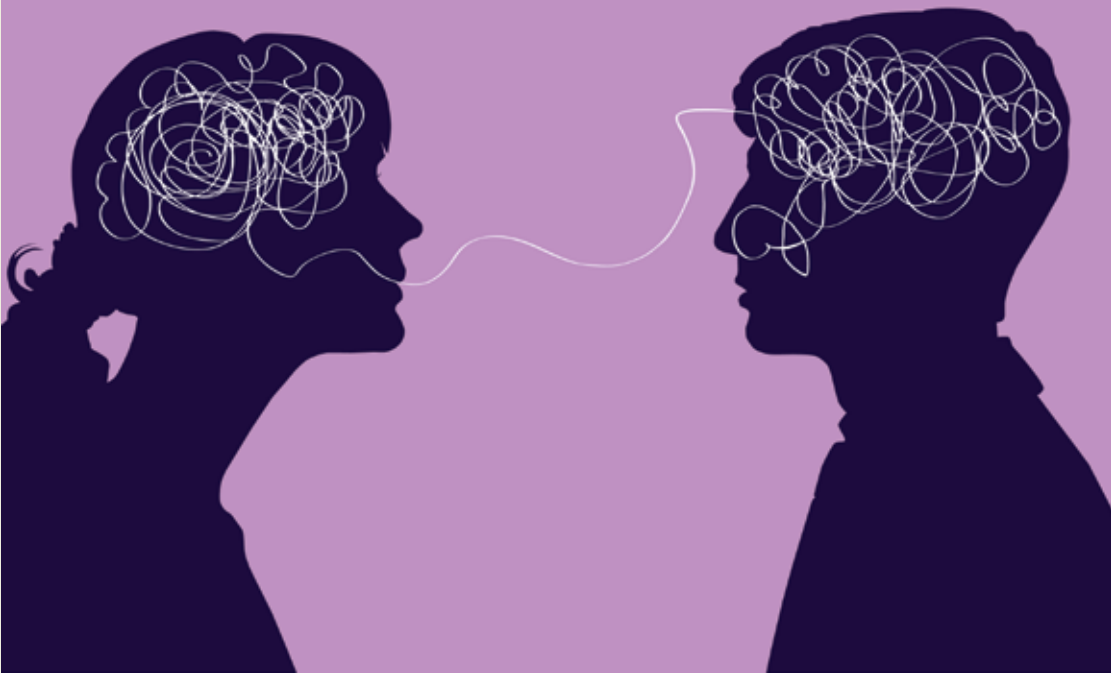
Ik weet niet waar mijn zoontje dat vandaan had, maar het zette me aan het denken. Het is een algemeen geldend principe van de mensheid dat “wie er het eerst is” meer rechten heeft dan iemand die na hem komt. De eerste die voet zet op onbekend gebied heeft het recht er bezit van te nemen. De eerste die een parel vindt in de zee, of goud of olie mag een claim leggen op het gebied. De eerste die een wetenschappelijke ontdekking doet of iets uitvindt mag patent leggen op zijn vondst en alle winst die eruit voortvloeit

claimen. De eerste die bij een bepaalde plek op het strand komt mag er de hele dag blijven zitten.

In het geval van mijn kinderen, als een van hen al een half uur aan de computer zit, zeg ik tegen hem of haar dat de ander nu aan de beurt is. De meeste ouders doen waarschijnlijk net zoiets. Maar als we dat principe zouden toepassen op elk aspect van de maatschappij, dan zou er volkomen chaos ontstaan. Stel je eens voor dat een landeigenaar zou zeggen: “Ik heb dit land nu al een hele tijd; iemand anders mag er nu een tijdje van genieten.” Of een man die een goede baan heeft, die zijn baan aan iemand anders geeft die geen werk meer heeft en niet genoeg geld heeft! Deze voorbeelden zijn wat extreem, maar hoe zit het met kleine daden van belangeloosheid? Hoe vaak zie je mensen die een zitplaats hebben in de bus of metro die hem aan iemand anders geven die net is ingestapt, omdat hij er uitziet alsof hij wat rust zou kunnen gebruiken? Zijn dergelijke kleine opofferingen teveel gevraagd? Of doen we het niet omdat we niemand anders zien die het doet en niemand eigenlijk verwacht dat we het zullen doen?

Het is een kwestie van egoïsme, als je er goed over nadenkt, en egoïsme is de menselijke natuur eigen. Maar de liefde van Jezus kan ons helpen om uit dat keurslijf te breken. “Geef, dan zal er ook aan jou gegeven worden,” leerde Hij ons. “Want de maat waarmee jij andere mensen meet, daarmee zul jij ook gemeten worden.”¹ Dat zijn beslist buitengewone begrippen in deze huidige tijd. Wat houden we ons aan onze rechten vast! Maar dit soort gevende, onbaatzuchtige liefde is het soort dat God van ons wilde vanaf het allereerste begin, en Zijn liefde kan ons helpen dat te bereiken. Als we dit soort liefde in praktijk zouden brengen, dan zou de wereld er heel anders uitzien.

1. Lukas 6:38

Proberen te begrijpen

Door Marie Story

In het gebed van Sint Franciscus staat: “Laat me er niet op uit zijn om begrepen te worden, maar om te begrijpen.” Het is niet altijd makkelijk om anderen te begrijpen. Ieder persoon komt uit een andere achtergrond, heeft andere ervaringen, koestert een ander soort hoop of dromen en wat voor mij volkomen normaal is kan misschien voor een ander helemaal niet zo normaal zijn.

We zijn allemaal zo anders ingesteld, dus kan het een hele opgave zijn om te begrijpen waarom mensen dingen denken en waarom ze alles op een bepaalde manier doen. Ik denk dat we van nature geneigd zijn aan te nemen dat anderen net zo zijn als wij, of dat we van hen verwachten dat ze net zo zouden moeten zijn als wij. Daardoor trekken we snel conclusies. Het probleem van het trekken van conclusies is dat we vaak niet de juiste conclusie trekken. Ik kan vinden dat iemand iets deed of zei dat stom was, arrogant of onaardig, omdat ik zijn of haar motieven niet begrijp of hun

omstandigheden niet ken.

Het is zo makkelijk om maar iets aan te nemen. Het is veel moeilijker om de tijd te nemen om na te denken over de reden waarom iemand iets doet of een bepaalde houding aanneemt. Daarvoor moeten we uit onze eigen schoenen stappen; onze eigen gedachten, ervaringen, wat we wel of niet leuk vinden, en in de schoenen van iemand anders gaan staan. Daarvoor moeten we opzettelijk proberen iets te begrijpen dat boven onze eigen opvattingen gaat.

In de Bijbel staat: “Oordeel niet.”¹ Maar als het erop lijkt dat iemand ongelijk heeft of anders is of dingen op een andere manier oplost dan we gewend zijn, kan het moeilijk zijn voor ons om verder te kijken. Voordat we nog maar proberen hem te begrijpen hebben we hem vaak al in een vakje gestopt en er een etiketje op geplakt. We weten eigenlijk (technisch gesproken) dat we zelf niet volmaakt zijn, maar dat vergeten we al snel wanneer we geconfronteerd worden met de ogenschijnlijke onvolmaaktheden van anderen.

Als ik een fout zie in iemand anders, denk ik zelden: “Nou ja, ik ben zelf ook niet volmaakt.” Maar als ik zelf wel volmaakt zou zijn, zou ik dan het recht hebben om te oordelen? Volgens de Bijbel niet.

“Als je slechte dingen over je broeders en zusters zegt of over hen oordeelt, oordeel je eigenlijk over de wet van God. Dan doe je alsof je rechter van de wet bent. Maar het is jullie zaak om de wet te dóen, niet om de wet te oordelen. Want er is maar één Wetgever en Rechter. Dat is Hij die de macht heeft om te redden of te veroordelen. Wat verbeelden jullie je wel, dat jullie denken over andere mensen te mogen oordelen?”²

Er is er maar één ooit volmaakt geweest; Jezus. Als er iemand in de positie verkeert om te kunnen oordelen, dan is Hij het. Hoe ging Hij dan om met andere mensen en de stomme dingen die ze deden? Wat voor voorbeeld gaf Hij ons in de omgang met al die onvolmaakte mensen?

Toen Jezus de Samaritaanse vrouw ontmoette bij de waterput³ had Hij een unieke mogelijkheid om deze dame een paar dingetjes onder

de neus te wrijven. Dat was echter Zijn doel niet. Jezus oordeelde niet over haar; Hij schreef haar niet direct oppervlakkig af, op grond van haar uiterlijk of haar geschiedenis. Hij nam de tijd om echt naar haar te kijken.

Jezus zat bij die vrouw en luisterde naar haar vragen, haar twijfels, haar bedenkingen. Hij nam de tijd om haar antwoord te geven. Hij zag hoe ze was en ook wat ze zou kunnen zijn. Het is duidelijk dat Jezus haar goed genoeg begreep om haar op haar eigen niveau te bereiken, want ze holde terug naar het stadje om iedereen over Hem te vertellen. Ze had Jezus nog geen dag gekend, maar ze vertrouwde Hem genoeg om in Hem de Heiland te herkennen. Omdat Jezus haar echt begreep, kon Hij niet alleen haar, maar heel veel andere mensen in dat Samaritaanse stadje bereiken.

We oordelen zo vaak over mensen op grond van hun uiterlijk of hun daden, zonder eerst te proberen begrijpen hoe het komt dat ze zo zijn! We plakken zo vaak etiketjes op mensen en behandelen hen volgens die etiketjes, zonder de moeite te nemen eerst hun verhaal aan te horen.

Wie zal zeggen wat voor vriendschappen we zouden kunnen smeden of wat voor mogelijkheden we zouden kunnen ontdekken om het evangelie met mensen te delen als we ervoor zouden kiezen hen lief te hebben en te begrijpen, in plaats van dingen over hen te denken en mentale etiketjes op hen te plakken. Misschien is die persoon die we uit de weg gaan op een punt in zijn leven gekomen waar hij heel goed een aanmoedigend woord of een vriendelijke geste van ons zou kunnen gebruiken.

We moeten de etiketjes en oordelen laten varen voordat we iemand echt kunnen begrijpen en op waarde kunnen schatten; een medemens die geschapen is naar Gods beeld, iemand voor wie Jezus aan het kruis is gestorven, iemand die Zijn liefde en ons begrip nodig heeft.

1. Mattheüs 7:1
2. Jakobus 4:11–12
3. Zie Johannes 4:4–42.

Gebed van Franciscus van Assisi

(1181-1226)

Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat heerst,
laat mij vergeven wie mij beledigde,
laat mij verzoenen wie in onmin leven,
laat mij geloof brengen aan wie twijfelt,
laat mij waarheid brengen aan wie dwaalt,
laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt,
laat mij licht brengen aan wie in duisternis is,
laat mij vreugde brengen aan wie bedroefd zijn.

Laat mij niet zoeken getroost te worden, maar te troosten,
niet begrepen te worden, maar te begrijpen,
niet bemind te worden, maar te beminnen.
Want het is toch door te geven, dat men ontvangt
door te verliezen, dat men vindt
door te vergeven, dat men vergiffenis ervaart
door te sterven, dat men verrijst tot het eeuwige leven.
Amen.

-Van de website biddeniseenweg.nl

Hoe moet een Christen reageren

Door Alex Peterson

Hoe moet een Christen reageren op onrecht en kwaad? Zoals Christus reageerde in soortgelijke omstandigheden. Jezus koos ervoor om kwaad met goed te vergelden en dat kunnen wij, zoals de Bijbel ons leert: “Laat je niet overwinnen door het kwaad, maar overwin het kwaad door goed te doen.”¹

In Zijn beroemde Bergrede zei Jezus: “Jullie hebben gehoord dat er in de Boeken is gezegd: ‘Houd van je broeders en haat je vijanden.’ Maar Ik zeg tegen jullie: houd van je vijanden en bid voor de mensen door wie jullie slecht behandeld worden. Want dan zijn jullie kinderen van jullie hemelse Vader. Want Hij laat zijn zon schijnen op goede mensen en op slechte mensen. Ook laat Hij het regenen op goede mensen en op slechte mensen. Als jullie houden van de mensen die ook van jullie houden, waarom zou God jullie dan een beloning

geven? De slechte mensen doen toch precies hetzelfde?”²

Verderop in diezelfde Bergrede zette Jezus ook uiteen dat we net zoveel vergeving en genade zullen ontvangen als we aan anderen laten zien: “Als jullie de mensen vergeven wat ze verkeerd doen, zal jullie hemelse Vader jullie ook vergeven wat jullie verkeerd doen. Maar als jullie andere mensen niet vergeven, zal jullie Vader jullie ook niet vergeven.”³

Toen de eerste Christenen slecht behandeld werden raadde de apostel Petrus hen aan het voorbeeld van Jezus Zelf te volgen. “Maar als je moet lijden omdat je iets slechts hebt gedaan, zal niemand je prijzen. Maar als je goed doet, en dan toch straf krijgt, is God trots op jullie. Want nu God jullie heeft geroepen, zullen jullie ook moeten lijden. Dat hoort erbij. Want ook Christus heeft voor ons geleden terwijl Hij niets slechts had gedaan. Zo is Hij een voorbeeld voor ons. En Hij wil dat we zijn voorbeeld volgen. Hij is God nooit ongehoorzaam geweest en heeft nooit gelogen. Als Hij werd uitgescholden, schold Hij niet terug. En als de mensen Hem slecht behandelden, bedreigde Hij hen niet. Maar Hij vertrouwde er op dat God rechtvaardig over hen zal rechtspreken.”⁴

Mensen die bitter worden en zich overgeven aan wraaklustige impulsen; de zaak in eigen hand nemen in plaats van erop te vertrouwen dat God alles goed zal maken, maken er meestal een nog grotere puinhoop van. In plaats van de voldoening te smaken waar ze op hoopten krijgen ze er spijt van en hebben ze zelf heel hard vergeving nodig. Maar wie de zaak bij God legt en erop vertrouwt dat Hij alles weer goed zal maken, zal “de vrede van God ervaren, die wij met geen mogelijkheid kunnen begrijpen, en die jullie hart en jullie gedachten zal beschermen in Jezus Christus.”⁵

1. Romeinen 12:21
2. Mattheüs 5:43-46
3. Mattheüs 6:14-15
4. 1 Petrus 2:20-23
5. Filippenzen 4:7

Werp een wijd net uit

Door Marie Alvero

Ik vind het fijn om iets vriendelijks te doen als ik er precies mee in de roos kan schieten. Ik kan urenlang rondsuffelen naar het volmaakte verjaardagscadeau voor een vriend, of de juiste woorden om iets uit te drukken in een tekst, of de perfecte manier om een drukbezette vriendin uit de brand te helpen. Maar vaak word ik erdoor verlamd en veel te bezorgd en dan laat ik mijn goede bedoelingen liggen omdat het te moeilijk is om precies het goede te doen. Waarschijnlijk leer ik er door dat vriendelijkheid niets te maken heeft met alles precies goed doen.

Er staat in de Bijbel: Bedenk dit als je iets wil geven: iemand die zuinig zaait, zal ook weinig oogsten. En iemand die veel zaait, zal ook veel oogsten.¹ In de tijd van de apostel Paulus zaaide men doorgaans

rijklijk, in de verwachting dat niet alle zaden die gezaaid werden, zouden ontkiemen of tot volle rijpheid zouden komen, maar als er genoeg gezaaid werd, zou er een oogst komen.

Als je iets vriendelijks wilt doen, moet je er niet te lang over nadenken. Stuur een app om hallo te zeggen, breng iemand een maaltijd, houd de deur voor iemand open, stuur een willekeurig geschenk, nodig iemand uit, trakteer iemand op een kop koffie, vraag hoe je voor iemand kunt bidden, maak een compliment. Reik iemand de hand, verwacht niet er iets voor terug te krijgen, kweek jezelf simpelweg de gewoonte van vriendelijkheid aan.

Vriendelijkheid komt niet altijd gelegen. Je moet er ruimte voor openhouden in je leven. Je moet bewust langzamer gaan en het opmerken. Ik hoor dit soort dingen voortdurend, maar het moeilijkste is dat ik de nood die iemand heeft niet opmerk. Soms sla ik zelfs helemaal geen acht op de persoon in kwestie. Ik moet me er ook niet al te lang schuldig over voelen; dat is tijdverspilling. Ik heb geleerd dat ik bepaalde gelegenheden om iets te doen weleens over het hoofd zie, maar als ik in ieder geval iets doe met de dingen die ik wel opmerk, dan is dat al een begin.

Mijn man heeft altijd een Multi-tool bij zich. Ik heb hem vaak iemand zien helpen om een kist open te krijgen, een kastdeur vast te zetten, een splinter uit te trekken en duizenden andere dingen. Hij is daar zo goed in; hij ziet die kleine noden en helpt er dan bij. Ik heb geen Multi-tool, maar er zijn andere manieren waarop ik liefde kan tonen. Ik kan naar mensen luisteren of hen verbinden met een hulpbron. Iedereen kan wel op zijn of haar manier een vriendelijke daad doen, al is het maar door respect en waardigheid te tonen aan de mensen om ons heen, we zijn allemaal geschapen naar Gods beeld.

1. Zie 2 Corinthiërs 9:6

Een sprankje hoop

Ik kan je niet beloven dat ik je de stormen van dit leven zal besparen, maar Ik kan je wel beloven dat Ik door alles heen bij je zal zijn. Mijn hulp komt misschien niet altijd in een vorm die je verwacht, maar zal wel komen. Ik zal je nooit in de steek laten. Ik zal je nooit verlaten.¹ Ik zal je nooit hulpeloos in je eentje laten worstelen. Als je Mij om hulp vraagt, zal Ik je gebed beantwoorden. Wanneer je bezorgd of bang bent, zal Ik je geloof geven om op Mij te vertrouwen, rustig te blijven en je moed geven om verder te gaan. Als je zwak en vermoeid bent, laat Mij je dan ondersteunen en je kracht geven. Als je hart gebroken is, zal Ik het weer heel maken. Ik kan niet alle moeilijkheden en al het verdriet bij je weghouden, maar Ik kan je de kracht geven om alle problemen van het leven te verdragen en het goede voort te brengen uit alle omstandigheden waar je mee te maken krijgt. Ik kan je geest boven de stormen van het leven uittillen naar Mijn hemelse Koninkrijk waar de zon altijd schijnt. Ik ben jouw zonnenschijn op een regendag en de regenboog na de storm. Ik ben de heldere lichtstraal van de hoop die de lichtjes in je ogen weer laten stralen.